PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 567 (6001) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Simbătă 7 iunie 1969

ȘASE BOXERI ROMÂNI ÎN FINALE!

Noii candidați la titluri: SILBERMAN, MONEA ȘI ALEXE

- 22 de finaliști din: România (6), U. R. S. S. (5), Bulgaria (3), Italia (2), Ungaria (2), Franța (1), R.F.G. (1), Iugoslavia (1), Turcia (1).
- Surpriza serii: Meier învinge pe Musalimov (5—0)
- Boxînd dezordonat, Ion Covaci a fost eliminat

DUMINICĂ LA ORA 18 — FINALELE

Semimuscă : **Gedo (Ungaria)—Udella (Italia)**
Muscă : CIUCĂ (**România)—Novikov (U.R.S.S.)**
Cocoș : DUMITRESCU (**România)—Cosentino (Franța)**
Pană : **Orban (Ungaria)—Tatar (Turcia)**
Semiușoară : CUȚOV (**România)—Pilicev (Bulgaria)**
Ușoară : **Frolov (U.R.S.S.)—Stoicev (Bulgaria)**
Semimijlocie : SILBERMAN (**România)—Meier (R.F.G.)**
Mijlocie mică : **Tregubov (U.R.S.S.)—Facchetti (Italia)**
Mijlocie : **Tarasenkov (U.R.S.S.)—Parlov (Iugoslavia)**
Semigrea : MONEA (**România)—Pozniak (U.R.S.S.)**
Grea : ALEXE (**România)—Pandov (Bulgaria)**

Înaintea amurgului

Așadar, cea din urmă seară agitată s-a consumat ieri, cînd și ceilalți finaliști ai europenelor de box au fost cunoscuți. Orice mi s-ar spune, duminică temperatura tribunelor va coborî mult sub cea a semifinalelor, deoarece ultimul spectacol al competiției se cere a fi gustat mai înainte de toate. De altfel, cei care vor urca în ring miine au intrat, de joi și de vineri, în istoria acestui sport care le va consemna oricum numele, fie în dreptul rubricii de aur, fie în cea a argintului.

În box, unul dintre combatanți trebuie să învingă și publicul cunoaște acest adevăr implacabil, astfel cum este familiarizat și cu posibilele erori de apreciere în urma cărora, nu o dată și nu prea de demult, reprezentanții noștri au părăsit o întrecere sau alta.

Dar, observația care mi se pare cea mai interesantă, cea mai încurajatoare pentru box, este următoarea : în semifinale, deci în faza cea mai importantă a campionatelor (pentru că aci avea să se producă triajul cel mai sever și decisiv al drumului spre titluri) nu mai puțin de 17 națiuni au fost reprezentate ! Despre loturile sovietic, românesc și polonez, care și-au trimis cei mai numeroși emisari în etapele superioare ale întrecerii, s-a mai scris. Pentru boxerii din Finlanda, Spania, Irlanda, Scoția, Turcia, Danemarca, prezenți la rîndul lor în semifinale, se cere a se face o mențiune aparte, tot astfel cum complimente sincere se impun a fi adresate valoroșilor pugiliști din R.D.G., Bulgaria, Ungaria, Italia și Franța, fiecare dintre ei punînd un accent specific în acest dialog al pumnilor (de atîtea ori repetat) pe care-l reprezintă, de fapt, orice întîlnire de box.

În prezent, cînd se discută starea pugilismului amator mondial, fenomenul înregistrat în ediția bucureșteană a europenelor nu poate decît să-i bucure pe toți cei care iubesc lupta cu pumnii, în forma ei actuală, dar cu izvoare atît de vechi.

Desigur, schimbările în scara valorilor ne surprind adeseori tocmai prin aceea că răvășesc o ordine prestabilită, dar ele fac parte din dinamica vieții.

Așa bunăoară, școala sovietică a reușit să se reconfirme, cu o echipă foarte diversă (vîrstă și experiență) în vreme ce școala poloneză, redutabilă altă dată, nu și-a promovat încă generația care s-o readucă pe primul plan al valorilor continentale. Cu plăcere, dacă nu chiar cu un ușor orgoliu, înregistrăm revirimentul pugilismului din țara noastră care urmează o ascendență după europenele de la Roma și J.O. din Mexic și — mai ales — validează justețea discuției publice, prin presă, a tuturor problemelor acestui sport, inclusiv cea a selecției. Așa cred că se explică, în bună măsură, curajul antrenorilor și simțul lor de răspundere (nu numai în fața organelor tehnice dar și a opiniei publice) atunci cînd au lăsat în afara echipei nume de o mare sonoritate, preferînd tineretea, combativitatea și ambiția unor debutanți, experienței, rutinei și spiritului conservator al unor consacrați.

Înainte de a-i saluta pe noii campioni ai Europei, credem că cel mai sincer compliment se cere a fi făcut tehnicienilor din cele 17 țări reprezentate în semifinale deoarece, grație lor, boxul amator de pe continentul nostru nu va cădea în anonimat. Ediția bucureșteană a C.E. rămine cea mai reprezentativă dintre toate cele desfășurate pînă acum. Acest adevăr nu mai poate fi dezmințit, indiferent de cum va arăta lista campionilor. Amurgul de miine, marchează de fapt un nou răsărit al boxului amator.

Em. VALERIU

CATEGORIA PANĂ

Victorie modestă

Timp de o repriză, campionul turc Seyfi Tatar s-a arătat mai animat de spirit ofensiv. Răspunsul calm al șoferului sofiot Ivan Mihailov nu-l arăta capabil să puncteze mai mult. Nici în repriza secundă lupta nu se însuflețește, rarele schimburi arătînd doi boxeri fără veleități deosebite. Cel ce a eliminat anterior doi viguroși supuși ai Imperiului Britanic (pe irlandezul Mc Carthy și pe galezul Pritchard), medaliat cu bronz la ultimele J.O., bulgarul Mihailov, obosit probabil, nu a putut opune nimic atacului curat, dar fără strălucire al medaliatului cu argint la ultimele campionate europene, turcul Tatar. În aceste condiții — care s-au accentuat în ultima repriză — decizia nu comporta prea multe discuții.

Tatar b.p. Mihailov.

Excelent, dar numai o repriză

Englezul Allan Richardson a făcut o splendidă demonstrație de ceea ce înseamnă folosirea directului de stînga. Atîtea lovituri precise, de chinogramă, a trimis în primul rund, încît credeam că maghiarul Laszio Orban nu va rezista. Dar Richardson a început să dea semne vădite de oboseală în repriza a doua, pe care de altfel a și pierdut-o. Sesizînd declinul fizic al adversarului, Orban a trecut hotărît la o ofensivă vijelioasă, plasînd serii de aproape, care l-au zdruncinat pe englez. O ultimă zvîcnire a avut Richardson la începutul rundului trei. Dar a fost un foc de paie, pentru că după cîteva momente a bătut în retragere. În schimb, Orban a terminat meciul mai proaspăt și a obținut o victorie meritată (scor pe buletinele judecătorilor : 5—0).

Orban b.p. Richardson.

CATEGORIA UȘOARĂ

Superioritate convingătoare

Pentru campionul european, sovieticul Valeri Frolov (28 de ani), ultimul hop înaintea finalei a fost, de fapt, un simplu „galop de sănătate", opozantul său, italianul Gianbattista Capretti (23 ani) nereușind nici un moment să-i creeze probleme.

Chiar de la primul sunet de gong, Frolov a fost în atac, strîngîndu-l pe italian la o defensivă lipsită de perspectivă. Rarele sale riposte s-au izbit de apărarea fermă a pugilistului sovietic, care a acționat eficace, cu lovituri la cap și la plex, ce l-au pus în dificultate pe azzur. În atari condiții, arbitrii judecători n-au avut nici un fel de dubii.

Frolov b.p. Capretti.

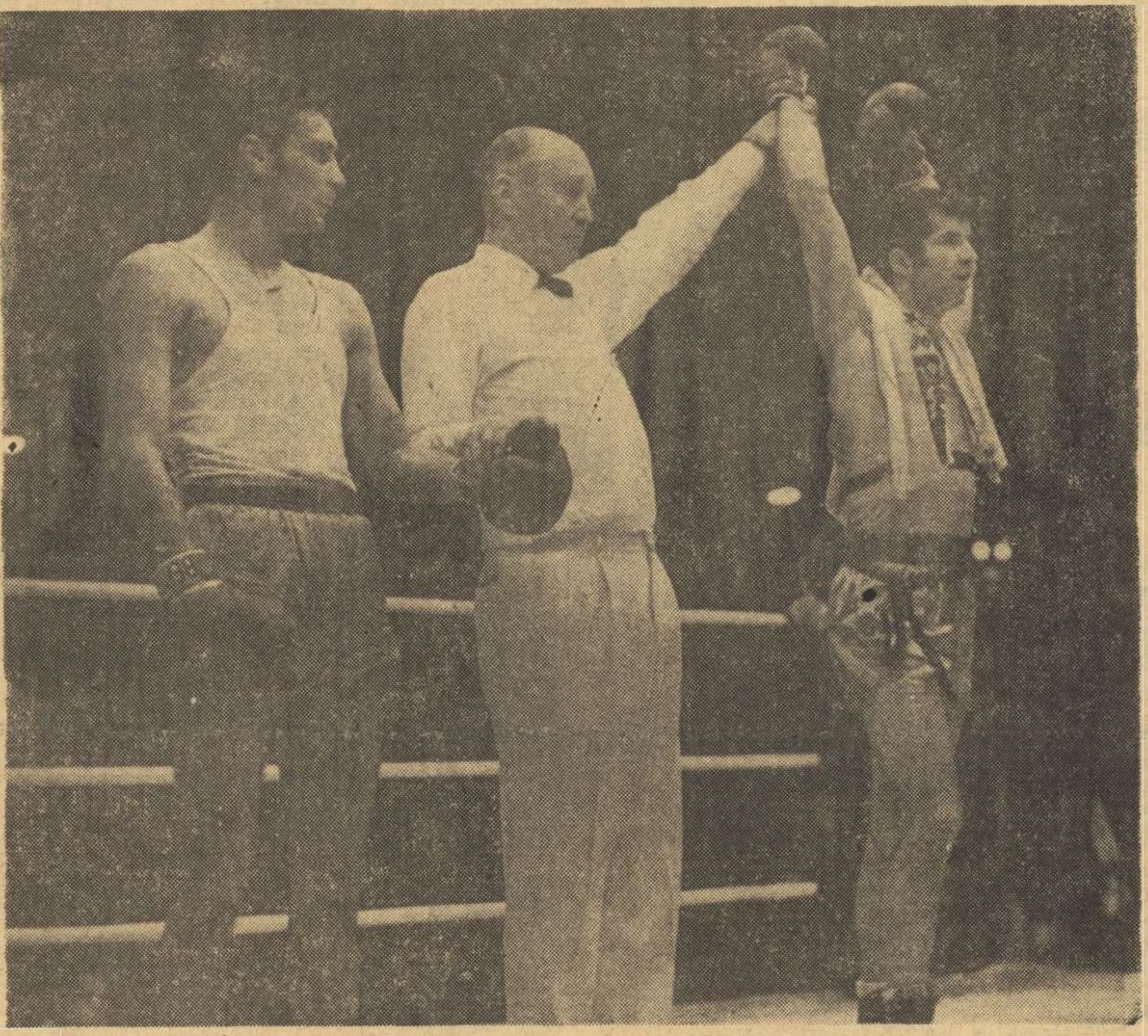

Arbitrului finlandez Sampila nu i-a mai rămas altceva de făcut decît să ridice brațul învingătorului : Victor Silberman.

Prudență și efect

Grea sarcină să devii adversarul lui Frolov în finală. Parcă gîndindu-se la această perspectivă, lăcătușul Bogdan Jakubowski din Lublin și colegul său Peter Stoicev din Plovdiv au început meciul cu prudență. Polonezul pare mai solid așezat pe picioare și adesea mai lucid în aprecierea distanței. În replică, boxerului bulgar nu-i rămînea decît să pornească la atac cu hotărîre, pentru că schimbul de pumni pozițional nu-i era nicidecum favorabil. Ceea ce a și făcut, încheind repriza a doua peste adversar, în colțul neutru. Duelul de pumni e violent în ultimele trei minute, oponenții încercînd din toate puterile să decidă soarta partidei de-o parte sau de alta. În această încrîncenare de ultim moment, e greu de distins un învingător. După părerea noastră, acuratețea execuțiilor tînărului polonez l-a făcut cel puțin egalul adversarului său. De altfel, nici arbitrii (4—1) nu au fost unanimi.

Stoicev b.p. Jakubowski.

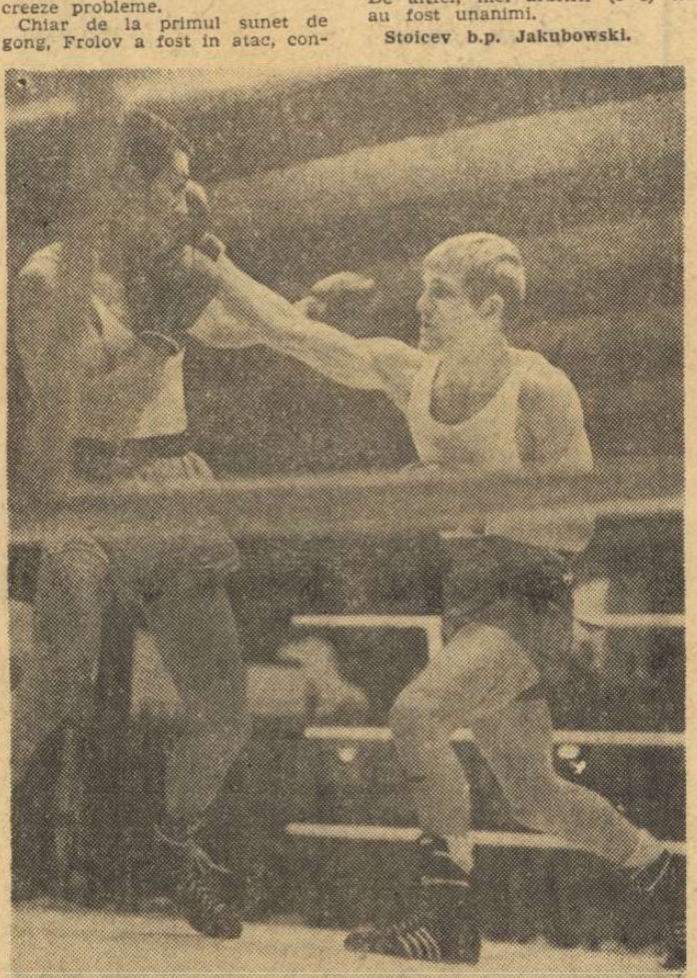

Cu tot efortul lui Jakubowski (dreapta) care punctează aici eficace, arbitrii l-au preferat pe Stoicev.

CATEGORIA SEMIMIJLOCIE

O repriză (a 3-a) infernală !

Cît de mult te pot înșela aparențele ! După numai cîteva schimburi de lovituri, neconcludente, vest-germanul Günter Meier a recepționat o directă în ficat și a îngenunchiat pe prelata ringului. El a ascultat numărătoarea arbitrului suedez Rönge și credeam că va mai trece prin asemenea clipe grele. Dar Vladimir Musalimov (U.R.S.S.) n-a mai atacat hotărît. În loc să forțeze k.o.-ul, care ar fi venit cu siguranță, boxerul sovietic a trimis rafale rare, dar Meier n-a mai căzut și minutele treceau. Din defensivă, pugilistul vest-german a început să plaseze tot mai multe directe de întîmpinare. Repriza a treia s-a desfășurat în ritm infernal. Musalimov este presat insistent și în aceste condiții plasează doar cîteva contre. În schimb, uită complet de propria-i apărare, iar Meier prinde aripi, lovește continuu și își aduce adversarul în situație de groggy.

Meier b.p. Musalimov.

Lovitura decisivă n-a venit !

Campionul României, Victor Silberman, a avut un adversar puternic în Ivan Kiriakov, care a făcut tot ce omenește este posibil pentru a echilibra lupta, pe care Victor a condus-o magistral. Puternicele lovituri de dreapta ale lui Silberman au fost resimțite de campionul bulgar, care a început să bată în retragere. Sesizînd situația și evaluîndu-și bine tăria, Silberman a căutat lovitura decisivă, pe care însă n-a putut-o plasa. În ultimul rund, a fost însă la un pas de ea. O teribilă dreaptă la bărbie l-a clătinat vizibil pe Kiriakov, care a fost nevoit să se agațe de corzi. Au urmat o ploaie de „un-doi"-uri și numărătoarea arbitrului finlandez Sampila. Cele opt secunde de odihnă au fost eficiente pentru bulgar, care a reluat lupta total schimbat. El a aruncat în joc ultimele-i resurse, reușind să plaseze cîteva lovituri precise care n-au putut însă influența cu nimic clara victorie a lui Silberman.

Silberman b.p. Kiriakov.

CATEGORIA MIJLOCIE MICĂ

Păcat, dar așa a fost...

Mecanicul brăilean Ion Covaci începe meciul cu o inexplicabilă timiditate, un fel de trac ;

(Continuare în pag. a 4 a)

BOBOCII

Unul dintre avantajele cele mai importante ale campionatelor continentale este acela că permite trecerea în revistă, în ținută de paradă — dar nu imobilă, ci în acțiune — a unei generații întregi. Întrecerea europeană verifică periodic stadiul unui sport, dar mai ales al practicanților lui, stabilind termene de comparație. În bătălia dură pentru medalii rezultatele tehnice sînt imprevizibile, abundența de decizii 3—2 fiind adesea normală, în circumstanțele unor brigăzi formate din arbitri neutri, provenind din cîte 5 țări diferite. O confruntare internațională de asemenea talie nu exclude, ci dimpotrivă implică ierarhizarea temporară, în cazul nostru cu valabilitate de doi ani.

Dar în atari împrejurări, cînd începe o nouă perioadă cvadrienală de pregătiri olimpice, majoritatea federațiilor naționale preferă să arunce în prima luptă — chiar cu riscul unor eșecuri efemere — contingentul tînăr, pentru a-l căli, pentru a-l selecta, pentru a-i măsura posibilitățile de viitor. Iată de ce vedem la patinoarul „23 August" formații de diferite calibre, iată de ce înregistrăm apusul trecător al unor școli cu faimă sau tranziția marcată a altora. Iată de ce o formație poloneză mult mai tînără decît obișnuia Sztamm să prezinte în trecut, nu privește cu disperare ci cu calm subțierea rîndurilor ei după un debut eclatant. În spiritul perfecționismului tehnic care-i caracterizează, doi reprezentanți ai lotului R.D.G. „fotografiază" suitele de mișcări ale marilor boxeri, pentru a le supune ulterior analizei și a obișnui actualii tineri cu recunoașterea anticipată a adversarilor din ring. În loturile sovietic, român și bulgar, mixtura elementelor experimentate cu debutanții este mai echilibrată, ceea ce ar putea, de asemenea, explica accesul mai masiv la fazele superioare ale competiției.

Oricum ar fi, cert este că ocazie mai bună nu se poate găsi pentru a medita la viitor. Oricît de pasionați am fi de numărătoarea medaliilor (potențiale) imediate, mult mai importantă ni se pare analiza perspectivei. Prima concluzie, în ceea ce ne privește, chiar și acum în ajunul finalelor și independent de rezultatele lor, este biruința tineretului — adesea dincolo de scepticisme mai mult sau mai puțin disimulate. Bobocii din grădina noastră sînt plini de promisiuni.

Avem un lot de tineri cu care orice nădejdi sînt îngăduite, pentru proximele campionate europene din 1971, ca și pentru Jocurile Olimpice din 1972. Cu Mihai Aurel, Dumitrescu, Cuțov, Silberman, Alexe, cărora li se pot adăuga o seamă de speranțe din pepiniera care abia așteaptă să se afirme (Ivan, Dobrescu, Păpălău, Györffi, Năstac și alții) se poate alcătui un lot de perspectivă extrem de calificat, trecut prin ciurul probelor internaționale, pregătit de profesori destoinici. Omagiile noastre instructorilor anonimi din școli sportive și de peste tot, antrenorilor cvasi-anonimi din Reșița, Cîmpulung, Brăila sau Constanța, maeștrilor (care nu sînt numai culegători de fructe) Nour, Popescu, Popa, Spakov, Chiriac și mai tinerilor Dumitrescu, Niculescu, Fürész etc.

În primul și cel mai important examen al său, acasă, boxul românesc a primit notă bună și bursă pentru anii următori.

Victor BANCIULESCU

INTERNAȚIONALELE DE TIR ALE ROMÂNIEI

COMPETIȚIA DEBUTEAZĂ CU DOUĂ PROBE SPECTACULOASE

Medaliatul cu argint de la Mexic, pistolarul Marcel Roșca este unul dintre protagoniștii internaționalelor de la Tunari.

Foto : **ST. CIOTLOȘ**

Așadar, 300 de trăgători — număr record pentru un campionat internațional — vor fi prezenți, cu începere de duminică, la cea de-a XII-a ediție a internaționalelor României. Numeroși dintre acești concurenți, printre care multe valori recunoscute, vor lua startul și în cadrul celei de-a III-a ediții a Balcaniadei. Prin urmare, poligonul Tunari va fi gazda — timp de patru zile — a unei adevărate desfășurări de forțe a celor mai bune valori ale tirului sportiv internațional.

Majoritatea participanților au sosit ieri, iar ceilalți sînt așteptați astăzi. Listele cu țintașii fiecărei probe vor fi alcătuite azi, cînd va avea loc și ședința tehnică.

Competiția este așteptată cu un interes firesc de pasionații tirului de la noi și chiar și de cei din străinătate. Este normal, dacă ne gîndim că, în aceste zile, la Tunari, vor evolua atîția și atîția campioni și recordmani olimpici și mondiali alături de alți țintași de renume. Este plăcut pentru noi să consemnăm că printre numeroșii corifei care se vor întrece pe standurile de la Tunari se vor afla și o serie de sportivi români. Iar de la această confruntare sportivă sînt de așteptat performanțe superioare, pe măsura posibilităților redutabililor concurenți.

Programul zilei inaugurale a internaționalelor României ca și al Balcaniadei, cuprinde următoarele probe : **de la ora 9,30 :** armă liberă calibru redus 60 focuri culcat, pistol viteză 60 de focuri ; **ora 11,45 :** armă standard culcat 60 de focuri-femei și armă standard culcat 60 de focuri-juniori (această ultimă probă se desfășoară numai în cadrul întrecerilor Balcaniadei).

După cum se poate observa cu ușurință, chiar din prima zi, spectatorii vor avea ocazia să urmărească două dintre cele mai interesante și spectaculoase probe : pistol viteză și armă liberă 60 de focuri culcat.

Prima zi a turneului internațional de handbal

Ieri s-au disputat, pe terenul Voința, partidele primei zile a turneului internațional de handbal, organizat de clubul gazdă. Întîlnirile de un bun nivel tehnic, au suscitat un viu interes, fiind urmărite de un numeros public.

În partida inaugurală, Spartakus Budapesta a obținut victoria cu 20–17 (11–13) în fața Tractorului Brașov.

În a doua partidă, selecționata Japoniei a dispus de Voința București cu 22-15 (12 8).